

MRTVIM VOJAKOM

IGO GRUDEN

*O reka Visla, daljni tužni Bug,
otožni Narev, tužna reka San,
po vas zdaj teče kri iz smrtnih ran,
od njih izdihnil je moj brat in drug.*

*O daljni reki sredi mirnih strug,
Mozela v solncu in sanjavi Ren,
obe sta mrzli zdaj kot meč jeklen,
do druga čezenj več ne najde drug.*

*O beg vseh rek na sever in na jug,
ki vas do zdaj še ni skalila kri,
na vaših že bregovih smrt preži,
bo name, nate prej planila, drug?*

*O bratje narodov in zemelj vseh,
francoski, nemški, poljski ti vojak:
enak drug drugemu je v smrti vsak
kot trava pod kosó na rosnih tleh.*

VIRAGOVA VERONA

FERDO GODINA

Kaplan Mesarič se je ogibal Viragove hiše. Sram ga je bilo pred samim seboj. Smolkovega je zasovražil, ni mu odpustil sramotnega udarca. Skrbel bo, da mu bo mati odmikala Tatjano. Tuhtal je, kako bi mu odtrgal še Verono. Že dolgo se je pripravljaj in čakal, da se Smolkov vrne. Ljudje bodo s prstom kazali nanj.

Smolkovega pa dolgo ni bilo.

Bogoslovci so se že vrnili. Serec in Lipič sta obiskala Mesariča v »njegovi fari«. Pripovedovanja ni bilo ne konca ne kraja. Popoldne so se odšli kopat. Šli so k dekletom, ki so prale na Muri. Čepeli so v vodi, jim odmikali stole, na katerih so prale. Nato so se skupaj kopali. Škropili so se in vsi trije so pod vodo prijemale dekleta za debela bedra. Semeniščnika sta bila spočita in tudi kaplan je bil vedno pripravljen za take neumnosti.